

Xin đừng mất niềm tin

Tác Giả: Nam L c

Thứ Năm, 29 Tháng 4 Năm 2010 07:24

Vì hai chữ T Do ta mang đời u vọng

Nam L c khi mới đến Hoa Kỳ năm 1975.

Tháng T, 1985, khi tôi mới 10 năm ngày Sài Gòn rơi vào tay Cộng Sản. Truy cập thông tin của tôi về những năm đầu tiên của tôi, cùng những cuộc phỏng vấn và ghi chép về những khúc quanh lịch sử khó quên của đất nước và quân đội Hoa Kỳ trong cuộc chiến Việt Nam. Trên đường lái xe đến sân làm, suốt những ngày đầu đó, lúc nào mà radio lên tôi cũng đều nghe được các bài phân tích cũng như những diễn biến chính sách cùng đường lối của người Mỹ khi họ quyết định đưa quân vào để bảo vệ miền Nam VN. Ngoài những lời phát biểu của chính phủ và các sinh viên của viện chức chính quyền thời kỳ Nixon và Ford, còn thì họ nói rằng là những câu trả lời ngớ ngẩn và không chính xác. Thì ra, chúng tôi có một thời kỳ mà người ta đã quên đi tất cả? Quên hay không quên đó ý tôi, đời tôi lúc đó đều có ý nghĩa như nhau.

Là một người có vẻ ngoài di trú và tôi nhận được các quan thiển cận của USCC thời kỳ đầu, tôi được mời vào thuyết trình về đề tài “Người Việt Nam VN” tại một lớp học của trường UCLA. Trường khi bắt đầu câu chuyện tôi đưa ra ba câu hỏi để thăm dò xem trình độ hiểu biết của các sinh viên về vấn đề VN vào thời điểm đó cũng như trước năm 1975.

Câu hỏi đầu tiên là “có bao nhiêu binh lính trong lớp học này biết người Mỹ có tham dự vào chiến tranh VN?”. Họ hiểu câu hỏi và giơ tay lên. Những khi tôi hỏi về ý kiến của Mỹ về miền Bắc hay Nam VN, thì tất cả đều ngạc nhiên, chỉ còn có hai người đưa tay xin trả lời. Một người nói rằng Mỹ ủng hộ quân đội miền Bắc, còn sinh viên kia thì nói người Mỹ chỉ có hai!

Câu hỏi tiếp theo “có bao nhiêu binh lính biết được lý do về sự hiện diện của người Việt Nam VN trên đất Mỹ hiện nay?” Có 6 người giơ tay tình nguyện trả lời, những người có một đứa con tị nạn (refugee) còn 5 sinh viên kia thì cho là người Việt đến HK vì muốn tìm một cuộc sống tốt đẹp hơn (looking for a better life), người khác thì bảo cũng như các di dân từ Mỹ Tây C muốn trốn vào nước Mỹ mà thôi. Ba em kia trả lời giỡn nhau rằng, cha mẹ các em cho biết, đa số người Việt sống ở Mỹ một cách bất hợp pháp!

Có lớp học gồm 30 sinh viên, mà chỉ có một người biết dân VN đến HK vì lý do tị nạn. Về ý thì làm sao mà họ có thể hiểu được những nỗi đau, chua xót của một người tị nạn đã phải chấp nhận bao hiểm nguy, trăm ngàn tội孽, bỏ lại sau lưng gia đình và quê hương để tìm hai chữ T Do. Hai chữ T Do đánh vào tim tôi, và lúc nào cũng lại lắng trên các miền đất xa. Những nó là những gì thiêng liêng, cao quý nhất mà hàng triệu người Việt đang phải trả giá bằng mồ hôi, máu xương, và thân xác họ. Dù đó là người tị nạn thoát vào thời điểm khi Sài Gòn vừa thất thủ, hay lang thang qua rừng già, núi thẳm, hoặc lênh đênh trên biển khơi. Mọi

năm tr c đây (1975), th i gian lúc đó (1985) hay m i năm, hai m i năm sau n a, n u C ng S n v n còn ng tr trên quê h ng đ t n c, thì ng i Vi t cũng s ti p t c b n c ra đi!

Đ âm c a bu i thuy t trình t i tr ng đ i h c UCLA đã đ n v t t i c h n m t tu n l , nh ng đó chính là nh ng đ ki n thai nghén đ t i cho ra đ i nh c ph m “Xin Đ i M t N C i”, đúng m t tu n l tr c ngày k ni m 10 năm m t n c. Tôi có nh anh Ngô Chí Th nh, m t giáo s Anh ng đ ch ngay sang ti ng Anh đ đài truy n hình CBS s đ ng trong bu i ph ng v n ch Ki u Chinh cùng hai ng i t n n Cao Miên và Lào. Nh ng ti c r ng đ n khi ch ng trình CBS đ c phát hình h ch dùng ph n nh c, nên khán gi theo dõi cũng ch ng bi t ý nghĩa c a bài hát. Tôi còn nh câu nói cay đ ng c a ch Ki u Chinh lúc đó, ch b o: “t c quá, ph i chi mình có m t quy n sách Anh ng vi t v ng i t n n VN li ng vào m t t i nó, đ h bi t t i sao mình ph i mang ki p s ng l u vong”! Tôi ch bi t n m tay và nhìn lên đôi m t bu n đi u v i c a ch .

Ngày 23 tháng 10, 2002, t i nh n đ c l i m i c a m t giáo s đ i h c lu t khoa, ông Donald Kerwin m i t i đ n nói chuy n v i các sinh viên trong m t l p h c t i tr ng đ i h c Georgetown University Hoa Th nh Đ n v i kho ng h n 30 sinh viên, đ c bi t là có m t em ng i VN. Cô cho bi t đã theo cha m v t t bi n t n n và sang HK đ nh c v ào kho ng gi a th p niên 1980, lúc cô v a đ c 1 tu i. Tôi h i em là có bao gi chia s v i các b n câu chuy n nh c nh n c a thuy n nhân VN cho các b n đ ng l p đ c bi t hay không? Em tr l i: “chính em còn không bi t rõ cu c hành trình đó gian kh ra sao”! Th nh tho ng xem TV ho c báo chí cô có tò mò h i cha m v chuy n này, nh ng m đ u tr l i là “chuy n dài l m, k không h t, thôi lo h c đi, đ khi khác”. Nh ng theo em thì đ ng nh có đ i u gì mà m không mu n nói, “ho c cũng có th vì cháu không nói rành ti ng Vi t, mà m thì không nói gi i ti ng Anh nên câu chuy n ch ng bao gi đ c b t đ u”! Tôi ch t nh l i câu nói c a ch Ki u Chinh g n 20 năm v tr c, và nói th m trong b ng là: “t c quá, ph i chi mình có m t quy n sách Anh ng vi t v ‘Vietnamese Boat People’ li ng vào tay cô bé, đ nó bi t th nào là thân ph n c a m t gia đình thuy n nhân, cùng nh ng gì mà h đã ph i tr i qua trên đ ng tìm t do”! Nh ng ch c ch n không th là m t quy n, vì có th hàng ch c ngàn em nh cô bé “thuy n nhân” nói trên đã quên hay không bi t đ n ý nghĩa c a nh ng chuy n đi “tìm ch t, đ s ng” mà ng i t n n VN đã ph i tr i qua.

Tháng T 2005, k ni m 30 năm t n n. Trung tâm Thúy Nga thu hình DVD “30 Năm Vi n X” và ph bi n nh c ph m “Xin Đ i M t N C i” c a t i qua ba gi ng hát Khánh Ly, Tr n Thái Hòa, và Th S n. Ch ch a đ y m t tháng sau ngày phát hành, thì trên s báo ra ngày 21, tháng 5, 2005, t Công An Thành Ph , qua m t bài vi t ký tên Ph ng Liên đã đi n t (trích nguyên văn) “Quê h ng không bao gi ch i b b t c ai, k c nh ng ng i v t biên đã t đ ng r i b quê m , nh ng đã đ c lý gi i r t l ch l c, r ng không th s ng đ t m mà bu c ph i b đi nh bài ‘Xin Đ i M t N C i’ ... bài hát này đã c tình t v và bi n mình cho s ra

đi, tr n ch y kh i đ t n c c a nh ng k ph n qu c là đúng đ n, ca ng i nh ng vùng đ t n i x ng i là m nh đ t c a T Do ...”

30 năm sau báo chí nhà n c v n g i nh ng ng i ra đi là “k ph n qu c”. bài “Xin Đ i M t N C i” tôi vi t năm 1985, khi cao trào v t bi n lên cao, khi mà “đ t m không ch i b m t ai”, nh ng l i b t h t đám “sĩ quan ng y” vào tù, còn ng i mi n Nam thì đi vùng kinh t m i. Nhà c a b t ch thu, nên “không s ng đ t m , mà bu c ph i b đi”, tôi không nghĩ đó là nh ng lý gi i l ch l c. Tôi đ tác gi bài báo trích t ng câu trong ca khúc “Xin Đ i M t N C i” và tìm đ c tôi sai ch nào? Nh ng ti c r ng chuy n đó s không bao gi x y ra v i ch đ thông tin m t chi u nh VN hi n nay. Nhà n c CS ch l i đ ng quy n t do báo chí h i ngo i ph bi n b a bãi, đ k t t i và vu kh ng. Trong khi đó thì l i b ng bút nh ng tin t c t n c ngoài g i v qu c n i.

G n đây, ngày 18 tháng 9, 2006, trên t Công An Thành Ph HCM, đã ph bi n m t bài báo ký tên Phúc Huy, “ch i r a” th m t nh c sĩ Vi t Dz ũng, có m t đ n nói v thuy n nhân t n VN nh sau (trích nguyên văn) “Vi t Dz ũng sáng tác, trình b y hàng lo t ca khúc ph n đ ng nh Kinh T N n, L u Vong Khúc đ kích đ ng n n v t biên trái phép. Nhi u ng i đã b mình trên bi n c ho c b h i t c c p bóc, h m hi p, ch u đau đ n c đ i, gia đình tan nát cũng vì tin theo nh ng lu n đ i u xuyên t c nh th ...”

N u CSVN th c tâm mu n tìm hi u chuy n này thì th làm m t cu c thăm dò ý ki n đ xem trong s g n m t tri u thuy n nhân, có bao nhiêu ng i vì nghe nh c c a ông Vi t Dz ũng “xúi đ c” mà xu ng thuy n đ t n n? Hãy t m b ra ngoài nh ng phán quy t v t cách c a các bài báo nói trên. V n đ đ t ra đây là li u các th h sau có hi u đ c lý do và ý nghĩa c a cu c tìm ki m t do vĩ đ i nh t trong l ch s dân t c VN hay không? Li u nh ng ng i dân ho c th h tr i trong n c, n u không đ c gi i thích, h có b nh h ng b i nh ng bài báo đang c tình bóp mép và xuyên t c l ch s hay không? Làm sao đ cho ng i b n x , đ c bi t là các sinh viên đ i h c HK ho c các n c t do khác có đ c nh ng tài li u chính xác đ đ i chi u v i l ch s c n đ i v cu c hành trình tìm t do đ y bi hùng c a m t dân t c không ch p nh n ch đ C ng S n? Ch c ch n không có gì trung th c h n b ng chính l i t thu t c a nh ng ng i trong cu c, b ng các nhân ch ng s ng và b ng ti ng nói chân thành t trái tim c a m t con ng i VN đích th c v i t m lòng nhân b n. Nh ng câu chuy n “Vi t V N c M”, “Chuy n Tù C i T o”, “Hành Trình Bi n Đông”, “Ng i Th ng Binh VNCH” v.v., s là nh ng câu tr l i chính xác nh t. Và đó cũng là lý do tôi h tr công vi c làm c a b t c ai đang có nh ng n l c s u t m, đ ch thu t, ph bi n và gìn gi nh ng tài li u cùng các tác ph m văn h c, ngh thu t cho đ i ta và cho đ i sau.

Quá kh dù có bu n th m đ n đâu, dù có h n thù th nào, thì v n là l ch s . Mà l ch s thì c n ph i ghi nh n m t cách trung th c và đ ng đ n. C n ph i l u gi và l i càng ph i l u truy n. K nào không tôn tr ng hay c tình làm sai l c, ch c ch n s có t i v i gi ng nòi và quê h ng, t qu c. (Nam L c).